

Nr 334.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående dyrtidstillägg åt distriktsveterinärer; given Stockholms slott den 18 mars 1921.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Nils Hansson.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 18 mars 1921.

Närvarande:

Statsministern VON SYDOW, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, HANSSON, BESKOW.

Departementschefen statsrådet Hansson anförde:

I avbidan på den proposition angående dyrtidstillägg åt distriktsveterinärer, som Kungl. Maj:t kunde komma att avlåta till riksdagen,

har för ändamålet under nionde huvudtiteln, punkt 46, å årets tilläggsstat beräknats ett anslag av 150,000 kronor.

Sedan Kungl. Maj:t tidigare innevarande dag beslutat till riksdagen avlåta proposition angående grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, anhåller jag få anmäla förenämnda ärende.

I enlighet med Kungl. Maj:ts förslag har riksdagen såväl år 1919 som år 1920 *dels* medgivit, att därest de distriktsveterinärer, till vilkas avlönning lämnades statsbidrag, för året bereddades dyrtidstillägg å dem från vederbörande landsting tillkommande avlönning, dyrtidstillägg av statsmedel finge för samma år till dem utgå med motsvarande andel av statsbidraget, ålderstillägg däri inberäknat, dock med högst två tredjedelar av statsavlönningen, *dels ock* till bestridande av kostnaderna för dessa dyrtidstillägg å tilläggsstat uppfört ett förslagsanslag av 100,000 kronor.

Kungörelse i ämnet utfärdades den 22 juni 1920 (nr 533).

Svenska distriktsveterinärföreningen har nu i ingiven skrift anhållit, att distriktsveterinärerna måtte för år 1921 medgivas dyrtidstillägg å de samma år från staten till dem utgående avlöningsbidragen i full överensstämmelse med de grunder, vilka för samma år bleve gällande för dyrtidstillägg i allmänhet å statsavlönning. Föreningen har erinrat, att densamma redan nästföregående år gjort enahanda framställning. Denna hade dock ej bifallits, utan dyrtidstillägg medgivits endast efter samma grunder som år 1919. Ett stort antal landsting gäve på den från dem till distriktsveterinärerna utgående avlöningsandelen dyrtidstillägg enligt samma procent, med vilken helt statsavlönade tjänstemän ägde bekomma sådant tillägg. Staten borde då göra likadant beträffande sin avlöningsandel. Rimligtvis borde väl även statens dyrtidstillägg till distriktsveterinärerna undan för undan justeras efter prisläget. Distriktsveterinärerna, vilka sjävfallet hade lika svår kännning av dyrtiden som t. ex. provinsialläkarna och länsveterinärerna — ja ännu svårare, enär deras avlönning vore lägre —, hade gått förlustiga belopp, som för deras ställning icke vore små, genom att först under två år hava varit alldeles i saknad av dyrtidstillägg från staten och under därpå följande två år fått nöja sig med ett procentuellt avsevärt lägre dyrtidstillägg än helt statsavlönade tjänstemän.

Medicinalstyrelsen har i utlåtande den 15 december 1920 erinrat, att styrelsen anbefallts att efter vederbörandes hörande avgiva utlåtande över en år 1919 av distriktsveterinärföreningen gjord framställning om lönereglering och statsanställning för distriktsveterinärer. Häröver hade styrelsen ännu icke hunnit avgiva utlåtande. Under förutsättning att

statens bidrag till distriktsveterinärers avlönande komme att under år 1921 utgå i enlighet med hittills gällande bestämmelser hade medicinalstyrelsen för sin del icke någon erinran att göra mot, att dyrtidstillägget å sagda statsbidrag för år 1921 bestämdes efter samma grunder, som bleve gällande för beräkning av dyrtidstillägg åt befattningshavare i allmänhet i statens tjänst.

Samma skäl, vilka legat till grund för att bevilja dyrtidstillägg för åren 1919 och 1920, torde föreligga för ett liknande beslut jämväl för innevarande år. Departements-
chefen.

Nu har ifrågasatts sådan ändring i avseende å dyrtidstilläggets beräkning, att det skulle utan inskränkning utgå å statsavlöningen efter samma grunder som för statstjänstemän i allmänhet. Detta förslag kan jag icke tillstyrka. Jag får erinra, att för de extra provinsialläkarna, vilka uti ifrågavarande hänseende hittills varit jämställda med distriktsveterinärerna och åtnjutit dyrtidstillägg efter samma grunder, som gällt för dessa, icke ifrågasatts någon ändring i dessa grunder. Det är för övrigt att märka, att den alltmer framträdande tillbakagången i dyrtiden som ock ett genomförande av de förändrade grunder för utbetalande av dyrtidstilläggen till statstjänarna i allmänhet, som Kungl. Maj:t förut denna dag föreslagit riksdagen antaga, synas medföra en icke oväsentlig sänkning i fråga om beloppen av sistnämnda tillägg, varigenom verkningarna av den begränsning, som av särskilda orsaker hittills ansetts böra stadgas i fråga om det till distriktsveterinärerna av statsmedel utgående dyrtidstillägget, torde bliva allt mindre framträdande.

Jag finner mig därför icke nu böra föreslå vidtagande av någon förändring i den hittillsvarande begränsningen för nu ifrågavarande tillägg.

Med hänsyn till numera föreliggande uppgifter om vad som från motsvarande anslag utbetalats under år 1920 anser jag det å årets tilläggsstat tidigare beräknade beloppet, 150,000 kronor, kunna begränsas till 100,000 kronor.

De omständigheter, som föranlett chefen för finansdepartementet att föreslå anstånd med hemställan om anslag till dyrtidstillägg åt befattningshavare i allmänhet i statens tjänst, finner jag, efter samråd med bemälda departementschef och med hänsyn till det förhållandevis mindre belopp, varom här är ifråga, ej utgöra hinder för att redan i detta sammanhang hos riksdagen äska erforderligt förslagsanslag för ändamålet.

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 1 saml. 282 häft. (Nr 332—334.) 3

Jag hemställer därför, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels medgiva, att därest de distriktsveterinärer, till vilkas avlöning lämnas statsbidrag, för år 1921 beredas dyrtidstillägg å dem från vederbörande landsting tillkommande avlöning, dyrtidstillägg av statsmedel må för samma år till dem utgå med motsvarande andel av statsbidraget, ålderstillägg däri inberäknat, dock med högst två tredjedelar av statsavlöningen;

dels ock, vid bifall härtill, till bestridande av kostnaderna för dessa dyrtidstillägg anvisa å *tilläggsstat* för år 1921 ett förslagsanslag av kronor 100,000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall; och skulle proposition i ämnet till riksdagen avlåtas av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Vid protokollet:

M. De Geer.